

مشکلات پیش روی اعتصاب

آز: کارگر بیشتاز شماره ۲۲

کلی گویی در مورد مفاهیم مربوط به مبارزات کارگری بسیار آسان است. می توان مانند ژئوس بر تختی از طلای ایده و اندیشه تکیه کرد و کلماتی پر طمتراق و در عین حال بی معنی در مورد مبارزات کارگران گفت. کلمات و ایده ها بدون فرض های عینی و تکیه بر وضعیت فعلی و عینی نه تنها حامل هیچ معنایی نیستند بلکه می توانند باعث نقض غرض شوند و با معرفی بی راهه به عنوان راه مبارزه، مبارزات کارگران و مطالبه گری آن ها را به انحراف بکشانند.

از مهمترین مفاهیم در مسیر مبارزات کارگران و مهمترین ابزار کارگران برای مقاومت در مقابل بورژوازی اعتصاب کارگری است. اعتصاب «مدرسه ی انقلاب» است و در وضعیت اعتلای انقلابی این اعتصاب عمومی است که می تواند موجب سرنگونی حکومت ها و حتی سرنگونی دولت سرمایه داری بشود. حتی سرکوبگرترین حکومت ها، مشابه جمهوری اسلامی که در اعتراضات خیابانی با گلوله و آتش به جنگ مردم می روند، در مقابل اعتصاب خلع سلاح می شوند. کدام گلوله و موشک می تواند عدم تمایل کارگران به ادامه ی کار با شیوه ی پیشین را متوقف کند و از بین ببرد؟ تمام زد و بندها و درگیری های سیاسی که تحت عنوان «سیاست واقع گرا» از آنها نام برده می شود و در واقع معنی آن تلاش جناح های مختلف بورژوازی برای سود بیشتر است، با توقف «تولید اضافه ارزش» توسط کارگران دود می شود و به هوا می رود. هیچ نیروی سیاسی ای، و حتی قدرتمندترین اقتصادهای غربی در مقابل اعتصاب سراسری کارگران توان تحمل ندارند. در نتیجه در دورنمای کسب قدرت سیاسی توسط نیروهای کارگری، مسیر مبارزه الزاماً از راه اعتصاب می گذرد.

اما در مورد اعتصاب هم مانند همه ی مفاهیم اعتراضی دیگر، کلی گویی راه به جایی نخواهد برد. این که اعتصاب خوب است، اعتصاب مدرسه ی انقلاب است، و کارگران برای تغییر وضعیت موجود باید اعتصاب کنند، اگر وارد جزئیات مباحث نشود در حد حرف و شعار باقی خواهند ماند. پیش از هر اعتصاب کارگری ای چند پرسش اساسی باید پاسخ بگیرد:

اعتصاب تا چه زمانی باید ادامه پیدا کند؟ این سوال به غایت جدی و حیاتی است و به ازای هر شرایط عینی اعتصاب یک پاسخ عینی برای آن وجود دارد. اما پاسخ صریح ما به این پرسش این است که این پرسش را تناسب قوا پاسخ خواهد داد. طبیعتاً در هر مجموعه ای، تعدادی از کارگران مخالف اعتصاب هستند و حتی ممکن است در جناح بورژوازی علیه اعتصاب فعالیت کنند. کمیت و کیفیت این نیروها و پیشبینی

روش‌های بازدارنده برای این افرادی که از مهمترین امور تعیین کننده‌ی تناسب قوا در کارخانه است. همچنین طرح مطالباتی که به وضعیت عینی و زمینی کارخانه تکیه داشته باشد و بتواند اکثریت کارگران را اقناع کند، در تعیین تناسب قوا موثر است. برای تعیین مطالبات، مطلوب‌ترین روش یافتن مطالبات انتقالی است. مطالباتی که از سطح آگاهی و وضعیت عینی کارگران حرکت کند و در عین حال مطالبات حداکثری و سیاسی را در خود داشته باشد.

هزینه‌ی زندگی کارگران در دوران اعتصاب از کجا تامین می‌شود؟ تشکیل کمیته‌های اعتصاب و ایجاد صندوق‌های اعتصاب پیشنهاد عینی ماست. کارگران حتی در مطلوب‌ترین وضعیت کاری هم به هر حال در وضعیت استثمار هستند و می‌توانند در هر شرایطی صندوقی برای اعتصاب در نظر بگیرند. این صندوق در شرایط اعتصاب عمومی می‌تواند با همیاری و ارتباط کمیته‌های اعتصاب کارخانه‌های مختلف، نیازهای فوری کارگران را رفع کند. مضاف بر این خانواده‌های کارگری هم نقش تدارکات اعتصاب را بر عهده می‌گیرند و با روش‌هایی که به ابتکار سیاسی کارگران در یک موقعیت به خصوص بستگی دارد، به رفع نیازهای فوری کمک می‌کنند.

کمیته‌های اعتصاب چگونه تشکیل می‌شوند؟ تشکیل هسته‌های کارگری پیش‌نیاز ایجاد کمیته‌های اعتصاب است. هسته‌هایی مخفی که بدون شناسایی شدن توسط حکومت، وضعیت کارخانه را تحلیل می‌کنند، پرسش‌های پیش‌روی اعتصاب را شناسایی می‌کنند و به آنها پاسخ می‌دهند، گفتمان اعتصاب را ایجاد می‌کنند و پرورش می‌دهند و نهایتاً با روش‌های امن آن را به تمام کارگران می‌رسانند و بدین صورت بدون شناسایی شدن این هسته‌ها، هژمونی معطوف به اعتصاب تمام یک کارخانه را در بر می‌گیرد و در موقعیت عینی به ناگاه کارفرما را با یک اعتصاب نا پهنگام و مطالباتی عینی روبرو می‌کنند.

اما همانطور که از توضیح وظایف هسته‌ها برمی‌آید، اعضای این هسته‌ها باید افرادی زبده و با آموزش سیاسی و تشکیلاتی جدی باشند. طبیعتاً تربیت نیرویی با چنین توانایی و تجربه‌ای نیاز به زمان و انرژی زیادی دارد که در وضعیت فعلی ایران غیر ممکن به نظر می‌رسد. این همان نقطه‌ای است که کمیته‌ی اقدام کارگری به ضرورت تشکیل خود اشاره می‌کند. تاکتیک‌های کمیته‌ی اقدام کارگری در مورد اعتصابات به تجربه‌ای بیش از صد ساله در جنبش کارگری جهان تکیه می‌کنند. روش‌های ارتباط امن و رعایت مسائل امنیتی برای جلوگیری از به خطر افتادن کارگران و هسته‌ها، توسط اعضای کمیته‌ی اقدام کارگری و در چارچوب تماس‌های امن آموزش داده می‌شود و یک نیروی کارگری در عرض چند ماه تجربه‌ی چند دهه‌ساله‌ی جنبش کارگری را با خود خواهد داشت.

پرسش‌های مربوط به اعتصاب به همین حد محدود نمی‌شود. در یک اعتصاب عینی، نیروهای اعتصاب کننده با ده‌ها سوال روبرو می‌شوند که به نحوی باید به آن‌ها پاسخ بدهند. هم سوال‌ها و هم جواب‌ها مستقیماً به شرایط عینی و استنتاج فعالان کارگری و هسته‌های کارخانجات مربوط می‌شود. هر کلی‌گویی‌ای در این زمینه محکوم به شکست است.

کمیته‌ی اقدام کارگری برای سازماندهی هسته‌های اعتصاب در کارخانجات، کارگران را به همکاری با کمیته و بحث بر سر نقاط قابل عمل دعوت می‌کند.

به پیش برای سازماندهی اعتصاب سراسری!

برای تماس گیری با کمیته اقدام کارگری با نشانی تلگرام تماس بگیرید:
@Komitehe1Eghdam

سایت کمیته اقدام کارگری:

<https://eghdamkargaari.wordpress.com>

برنامه اقدام کارگری:

<https://eghdamkargaari.files.wordpress.com/2015/10/workers-action-committee.pdf>

تاریخچه و اهداف کمیته اقدام کارگری:

<https://eghdamkargaari.wordpress.com/2015/05/20/> تاریخچه-و-اهداف-کمیته-اقدام-کارگری/